ANTRENORII SĂ FIE MAI MULT AJUTAȚI ȘI STIMULAȚI

JUCĂTORILOR - DREPTURI ȘI OBLIGAȚII PRECISE

„Se spune că un antrenor trebuie să fie un bun pedagog, un bun metodist. Dar aceste atribute sînt utilizate îndeobște pentru a rezolva capriciile, moșturile și în general toate pretențiile, de foarte multe ori absurde, ale jucătorilor și nu pentru pregătirea multilaterală a acestora.

Mai mult, F.R.F. a controlat puțin temeinic munca antrenorilor. Aș propune acum, la început de campionat, cînd există intenția unanimă de redresare a fotbalului nostru, să fie chemați toți antrenorii echipelor din categoriile republicane cu toate documentele lor de lucru din anul trecut, precum și cu planificările pentru campionatul viitor. Se vor putea constata, cred, multe lucruri interesante...

Consider că ar trebui urmărite mai îndeaproape calitatea și cantitatea muncii antrenorilor, actualmente nesatisfăcătoare la o bună parte dintre aceștia. Este momentul ca la dispoziția lor să se pună mai mult material didactic de specialitate, filme, kinograme, care să-i ajute în muncă. *De asemenea, antrenorii trebuie să se bucure de întregul sprijin din partea federației, pentru că nu o dată s-a văzut că acolo unde a existat intenția de a introduce un spirit nou în antrenamentele și conduita jucătorilor, antrenorii s-au lovit de interesele înguste ale conducerilor de asociații, care au alergat numai după rezultate imediate.*

În cazul jucătorilor, cred că nodul gordian îl constituie conștiinciozitatea în pregătire, dăruirea sufletească în jocuri, spiritul de sacrificiu de care trebuie să fie animați. *Evident că pentru cultivarea adîncă a acestor simțăminte este utilă, pe lîngă procesul educativ corespunzător,* o formă de concretizare a răspunderilor jucătorului, care să reglementeze pe o bază solidă drepturile și îndatoririle acestora și apoi aplicate cu toată exigența, fără nici un fel de menajamente și protecții. *Ar trebui introduse periodic (anual) verificări practice și teoretice la jucători, așa cum în celelalte domenii de activitate oamenii dau proba capacității lor profesionale. Nu sînt pentru plimbarea jucătorilor de la o echipă la alta, ci, din contră, ar trebui făcute contracte între cluburi și jucători pe perioade de la 3 la 5 ani, în care să se prevadă drepturile și obligațiile reciproce.*

Prin aceste măsuri organizatorice s-ar stabili însfîrșit locul și răspunderile fotbaliștilor în societate".

GH. PINTILIE
Tg. Mureș

Să scoatem din anonimat competițiile de juniori!

„Vă trimit aceste rînduri, izvorîte din sincera dorință de a participa și eu cu unele modeste păreri la ancheta deschisă în ultima vreme, de apreciata dv. revistă, anchetă al cărei subiect îl constituie fotbalul nostru, cu atît mai mult cu cît, cu o propunere exprimată de unii cititori în această pagină, nu pot fi de acord. Mă refer la ideea modificării sistemului competițional existent. **Consider nefondată propunerea de schimbare a acestuia prin reducerea activității divizionare, în sensul menținerii formulei actuale cu 14 echipe în categoria A, în timp ce în categoria B ar urma să activeze doar o singură serie de 16—18 echipe, iar categoria C să fie pur și simplu desființată.**

Argumentele aduse în susținerea unei asemenea propuneri nu au darul să convingă, ele neținînd seama de necesitățile fotbalului nostru, de marea iubire de care se bucură el în toate centrele locuite ale țării, de organizarea din alte țări cu fotbal înaintat, unde sistemul competițional superior se dispută pe trei categorii divizionare.

În cazul acceptării ideii de reducere a numărului echipelor divizionare, limitat la o singură serie de categoria B (afară de cele 14 formații de A) ar însemna să considerăm drept un lucru foarte bun angrenarea unui număr de numai circa 280 jucători în categoria A și de circa 360 în B, singurii deci în măsură să se bucure de asistența tehnică a celor mai buni specialiști, concentrați în mod normal la aceste echipe, de asistența publicului spectator din orașele respective și de atenția cronicarilor sportivi.

Este bine cunoscut de noi toți că marele salt cultural din patria noastră a fost posibil numai prin crearea numărului mare de centre de învățămînt de toate gradele și de alte numeroase organisme de propagare a culturii pe întreg teritoriul țării.

Progresul și valoarea fotbalului nu vor crește decît dîndu-se posibilitatea unui număr cît mai mare de echipe și jucători de a activa într-un mediu superior, asistați de cei mai buni specialiști și tehnicieni ai noștri. Organizarea unei asemenea activități la un nivel ridicat nu poate avea loc decît în cadrul celor trei categorii divizionare.

O altă problemă, la fel de importantă, ce necesită o analiză neîntîrziată, este CAMPIONATUL JUNIORILOR, a cărui formă actuală nu servește deloc scopului nostru. Este cunoscut faptul că meciurile juniorilor se desfășoară în anonimat, într-o totală indiferență din partea organelor federației, ale comisiilor regionale și ale cronicarilor sportivi, **care se mulțumesc să publice doar rezultatele jocurilor respective, cifre goale ce nu aduc nici o satisfacție personală tinerilor jucători. Știm cît este de deprimant să joci în fața tribunelor goale și, dimpotrivă, cît de stimulator este să simți ațintiți asupra ta ochii miilor de spectatori veniți să te susțină și să te aplaude.**

Pentru a da valoare și acestor jocuri, va trebui ca ele să fie programate întotdeauna în deschiderea meciurilor echipelor de seniori ale cluburilor **din care fac parte, în toate cele trei categorii A, B, și C, iar echipele clasate pe primele locuri, plus campioanele regionale, să participe la turneul final al campionatului național. În acest fel, jocurile de juniori se vor bucura nu numai de asistența tehnică a antrenorilor primei garnituri, ci și de aceea a publicului larg din tribune".**

D. VIRGILIU
jurist, București

ÎMPOTRIVA PREGĂTIRII ȘABLON

„Procesul de tămăduire a fotbalului românesc este fără îndoială greu și nu de durată scurtă. Succesul lui va fi asigurat numai prin măsuri realiste, rezultate din analiza temeinică a tuturor propunerilor și sugestiilor făcute de specialiști și de noi toți, iubitorii consecvenți ai jocului cu balonul rotund. Din intenția sinceră de a fi utili, fie chiar într-o măsură cît de mică, efortului general de înviorare a fotbalului nostru adăugăm și noi, la cele spuse pînă acum, o părere care poate fi luată în considerare.

Ne gîndim că printre principalele probleme ce trebuie rezolvate se numără și aceea a reorganizării din temelii a forului de conducere a fotbalului. Pe baza celor constatate pînă acum se impune cu necesitate ca F.R.F. să capete caracterul unui organism viabil, competent, aflat de-asupra oricăror interese înguste de club, unica sa rațiune de existență fiind aceea a slujirii cu credință și devotament a tot ce reprezintă fotbal în țara noastră. Pentru aceasta e nevoie ca toate organismele sale de lucru (comisia centrală de juniori, comisia de competiții, colegiul central de antrenori, comisia de disciplină, colegiul central de arbitri) să fie reanalizate cu simț de răspundere și acolo unde se constată incompetență, comoditate, necinste, blazare, să se ia măsurile cele mai drastice.

Credem că federația trebuie să se bucure de prerogative, responsabilități mai mari în ceea ce privește fotbalul practicat în școli și licee. *Actualul sistem de desfășurare a competițiilor elevilor de toate vîrstele nu este cel mai indicat. Principala organizatoare a acestor campionate trebuie să fie federația, iar Ministerul Învățămîntului, celelalte ministere de resort în cazul școlilor profesionale, să sprijine cu toată dragostea eforturile federației.*

Pe de altă parte, ne exprimăm dezacordul cu metoda practicată pînă acum și anume aceea de a impune tuturor echipelor o concepție unică de joc, un program de pregătire tehnică și fizică după un anume calapod. *În schimb, nu știm să fi intervenit cu toată autoritatea, impunînd în mod echitabil fiecărui club un anume număr de jucători de care să dispună, drepturile și îndatoririle lor. Federația să lase la o parte tendința de a șabloniza jocul echipelor noastre și să dea* deplină libertate de mișcare în acest sens antrenorilor, aceștia fiind singurii răspunzători de calitatea muncii lor, în fața propriilor cluburi.

Opinăm pentru o legătură a tuturor sectoarelor federației cu presa, astfel ca noi toți cei ce urmărim activitatea fotbalistică, să fim incunoștiințați în permanență de proiectele sale, greutățile pe care le întîmpină în sînul ei și la cluburi, ce măsuri se gîndește să mai adopte etc."

C. NĂSTASE,
S. LEIBOVICI.
C. ANDRONESCU
salariați la Fabrica de conserve Buftea

DEPLINĂ CONSIDERAȚIE SUGESTIILOR PRIMITE DE LA IUBITORII FOTBALULUI

ȘCOLARII — UN MARE REZERVOR DE TALENTE

„Ca vechi îndrăgostit de fotbal, îmi permit a face unele propuneri care, cred, pot să contribuie la redresarea fotbalului nostru. Am în vedere o latură a activității fotbalistice lăsată pînă acum mai mult la voia întîmplării, lipsindu-ne astfel de un real rezervor de talente. Este vorba de fotbalul școlar. Se impune cu acuitate reconsiderarea urgentă și la nivelul celor mai exigente responsabilități a acestui domeniu. **În toate școlile și liceele să se acorde atenția cuvenită fotbalului, creîndu-se condițiile necesare însușirii și practicării acestuj joc, elevii fiind asistați și îndrumați de cadre bine calificate.** Am avut neplăcutul prilej să constat în școli și mai cu seamă în licee cum unii profesori sau directori nu îngăduie elevilor accesul spre fotbal, aceasta fiind după părerea mea principala frînă în calea dezvoltării fotbalului școlar.

Pentru a se desrădăcina asemenea mentalități lipsite de rațiune **un organism special instituit în sînul federației ,din care să facă parte și un reprezentant al Ministerului Învățămîntului, să controleze efectiv activitatea fotbalistică din școli și licee** și să tragă la răspundere cu toată severitatea pe cei ce pun piedici în calea dezvoltării acesteia.

Competițiile școlare să se bucure de deplina atenție a F.R.F. și a celorlalți factori, să se desfășoare în condiții prielnice, stimulative, mergîndu-se pînă acolo încît, pentru cele mai bune formații din țară, să se organizeze în timpul vacanțelor întreceri internaționale."

N. SBUCHEA
Hațeg

ATENȚIE SPORITĂ TINERETULUI

„Socotesc că este necesar ca paralel cu desfășurarea campionatelor categoriilor A, B și **C să se organizeze mai multe competiții de tineret, juniori și de pitici.** Cu alte cuvinte, aceste competiții **să fie alcătuite și organizate pentru cele trei echipe mai mici ale cluburilor, concomitent cu jocurile oficiale ale primelor garnituri și să fie prevăzute și ele cu clasamente, cu promovări și retrogradări.** Pe ce îmi bazez această propunere? **LA NOI, JUNIORII, ÎN RÎNDUL CĂRORA AVEM O SUMEDENIE DE TALENTE, EVOLUEAZĂ ÎN COMPETIȚII PROPRII PÎNĂ LA VÎRSTA DE 18 ANI. DUPĂ ACEASTĂ ETATE, PÎNĂ LA 22—23 DE ANI, EI NU MAI AU LA ÎNDEMÎNĂ NICI O ALTĂ COMPETIȚIE OFICIALĂ ÎN CARE SĂ ACTIVEZE,** singura lor preocupare rămînînd... antrenamentele. Or, cred că una este să joci într-o întrecere cu caracter oficial și alta este să apari cîțiva ani doar în echipament de antrenament. Din această cauză numeroase talente reale ale fotbalului nostru s-au pierdut la vîrsta cînd ar fi trebuit să se afirme.

Așa stînd lucrurile, socotesc că nu mai poate fi pusă în discuție necesitatea organizării unei competiții adresate elementelor tinere, ieșite din vîrsta junioratului, care nu pot ocupa loc imediat în echipa primă (pot fi unele mici excepții, dar ele nu vor schimba totuși datele problemei), o competiție a rezervoarelor de cadre de pe lîngă fiecare club, onorată de toată atenția și afecțiunea. Sînt convins că, pe lîngă cîștigul de a menține într-o competiție de amploare, oficială, prestigioasă, tineretul fotbalistic al țării, vom avea prilejul să vizionăm partide de fotbal cel puțin de calitatea celor oferite de primele echipe.

Actualul campionat de juniori a devenit desuet. El nu prezintă nici o importanță competițională, fiind învechit ca formulă de disputare. În fiecare serie actuală se includ 1—3 echipe de valoare ridicată, iar restul sînt formații mediocre și foarte slabe, astfel că partidele dintre ele au devenit niște banale formalități.

Tot așa „piticii" noștri atît de îndrăgiți de marele public, atît de dornici și ei de a fi urmăriți de miile de spectatori, pot avea și trebuie să aibă o competiție bine organizată și popularizată.

În concluzie, opinez ca fiecare club de categoriile A, B și C să aibă cîte o echipă de pitici, una de juniori și alta alcătuită din tineretul de 18—22 de ani, care să participe la campionatele lor naționale. Procesul de creștere a fotbaliștilor de la vîrsta marilor visuri și pînă la consacrare s-ar desfășura astfel într-un mod fluid, continuu, sub ochii tehnicienilor clubului și în directa responsabilitate a acestora".

CRĂCIUN GURBAN
fost jucător-Simeria

DAR CAMPIONATELE REGIONALE?

Citesc în revista „Fotbal" diverse comentarii privind activitatea echipelor de categoriile A, B și C și mă bucură preocuparea pentru nivelul lor calitativ. Constat însă că despre campionatele regionale se scrie mai puțin.

Părerea mea este ca numărul echipelor din campionatul regional să fie mai redus, *în fiecare regiune întrecîndu-se în această competiție numai echipe valoroase. De asemenea, dacă aspectul organizatoric nu poate fi rezolvat decît de comisiile regionale, propun ca* problemele de instruire să stea tot în atenția federației, *care să le privească mai îndeaproape. Și prima măsură pe care forul de specialitate ar putea-o lua, ar fi aceea ca toate echipele de campionat regional să aibă antrenori calificați și nu instructori voluntari.*

VASILE PREDA
Tîrgoviște

TURNEE PENTRU TOATE ECHIPELE DE „A"!

Într-un amplu material trimis redacției, profesorul ȘTEFAN MIHAIL, directorul școlii generale din Bobota, *raionul* Șimleu, *reg.* Crișana, *face o largă și realistă analiză a ceea ce are bun și rău fotbalul nostru. După ce argumentează părerile personale enunțate cu privire la cantitatea de „contribuție" a diverșilor factori — antrenori, jucători, federație, cluburi, suporteri, spectatori etc. — cititorul nostru precizează unele măsuri pe care le socotește utile pentru înlăturarea aspectelor neplăcute din fotbalul românesc. Iată cîteva:*

— Exigență față de comportarea jucătorilor la antrenamente, în meciuri și în societate, dar să nu se cadă totuși în exagerări ce pot prejudicia procesul pedagogic.

— Întîlniri frecvente ale cluburilor sau ale loturilor reprezentative cu formații similare din țările cu fotbal avansat (Italia, Ungaria, R.F. a Germaniei). Să se organizeze anual duble întîlniri cu una din aceste reprezentative, așa cum se procedează între Ungaria și Austria.

— Pe timpul iernii, toate echipele noastre de categoria A să întreprindă turnee în țările cu climă propice jocurilor.

— Să se dea mai multă atenție fotbalului în școlile de toate gradele. „La școala pe care o conduc se mai sparg uneori geamurile, dar se joacă foarte mult fotbal și găsesc că acesta este esențialul", *scrie cititorul nostru.*